

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Mateřská škola a Základní škola Ostopovice, příspěvková organizace**, se sídlem Školní 376/18, Ostopovice, zast. Mgr. Pavlem Říčkou, advokátem se sídlem Litevská 1174/8, Praha 10 – Vršovice, proti žalovanému: **Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Jihovýchod**, se sídlem Kounicova 271/13, Brno, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 3. 2016, čj. 62 A 176/2015 – 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) uzavřel se žalovaným smlouvu o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod, na jejímž základě měl čerpat dotaci na projekt *Technického zhodnocení základní a mateřské školy Ostopovice* v maximální výši 3 024 980,68 Kč. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně stěžovatel napadl protokol o kontrole ze dne 21. 4. 2015, č. 5/CZ.1.11/3.3.00/36.01466, jímž bylo mimo jiné konstatováno, že při kontrole byly zjištěny nedostatky, v jejichž důsledku budou způsobilé výdaje projektu sníženy o částku 379 037,19 Kč. Stěžovatel zároveň napadl i navazující rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2015, čj. RRJV 11556/2015, kterým byly námitky proti uvedenému protokolu shledány nedůvodnými.

[2] Vzhledem k neurčitosti žaloby vyzval krajský soud usnesením ze dne 19. 2. 2016, čj. 52 A 176/2015 – 25, stěžovatele k tomu, aby uvedl, zda žalobou napadá rozhodnutí správního orgánu nebo se domáhá ochrany před nezákonným zásahem, pokynem či donucením správního orgánu, a žalobu v tomto směru i náležitě doplnil. Stěžovatel na uvedenou výzvu reagoval podáním, v němž naznačil, že by se mohlo jednat o žalobu dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž podle petitu se domáhal výroku, že protokol o kontrole i rozhodnutí o námitkách jsou nezákonným zásahem. Stěžovatel navrhl zrušení protokolu o kontrole a rozhodnutí o námitkách v rozsahu snížení dotace, které stěžovatel považoval za sankční. Finální rozhodnutí o žalobním typu ponechal stěžovatel na úvaze soudu.

[3] Krajský soud napadeným usnesením odmítl žalobu stěžovatele. Protokol o kontrole ani rozhodnutí o námitkách nejsou podle krajského soudu rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s.; žalobu v této části proto krajský soud shledal nepřipustnou. Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že samotný protokol o kontrole ani rozhodnutí o námitkách, přestože obsahují informaci o snížení poskytnuté dotace, nemohou dle judikatury Nejvyššího správního soudu zasáhnout do právní sféry stěžovatele. Protokol o kontrole, resp. rozhodnutí o námitkách proti němu, totiž nemůže ukládat sankci (tu stěžovatel spatřuje ve snížení dotace). Takový dopad do práv stěžovatele by mohl nastat až v případném navazujícím správním řízení, které dosud neproběhlo. Stěžovatelem napadené akty proto nejsou ani nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., neboť jimi nemohlo být zasaženo do subjektivních veřejných práv stěžovatele. Stěžovatel se nedomáhal pouze deklarování nezákonnosti zásahu. Krajský soud proto žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem či donucením správního orgánu pro nepřipustnost odmítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností, podle které není napadené usnesení řádně odůvodněno. Krajský soud měl podle stěžovatele ve věci meritorně rozhodnout, neboť právní odůvodnění žalobního návrhu není zákonnou náležitostí žaloby. Odmítnutí žaloby krajským soudem považoval stěžovatel za zjevně formální postup, který je protiústavní, přestože formálně správný. Krajský soud se sice drží stávající rozhodovací praxe, což však nic nemění na tom, že protokol o kontrole i rozhodnutí o námitkách obsahují v rozporu se zákonem sankci v podobě snížení dotace.

[5] Žalovaný se podáním ze dne 18. 4. 2016 ztotožnil s vypořádáním věci krajským soudem. Uvedl, že stěžovatel měl v případě nesouhlasu se snížením dotace možnost vést spor z veřejnoprávní smlouvy, podle které byla dotace poskytnuta.

III. Posouzení důvodnosti kasační stížnosti

[6] Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu je v ní namítán důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Tato nezákonnost může spočívat v nesprávném posouzení právní otázky soudem (např. aplikuje-li soud výluku ze soudního přezkumu, která na věc nedopadá), nebo v nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost či nedostatek důvodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016, čj. 6 As 2/2015 – 128, dostupný na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu).

pokračování

[7] Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004 – 98). K těmto vadám Nejvyšší správní soud přihlíží z úřední povinnosti. Zdejší soud přezkoumal napadené usnesení z těchto hledisek a žádné z výše uvedených pochybení v řízení před krajským soudem neshledal.

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval obecnou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení. Dospěl přitom k závěru, že rozhodnutí je přezkoumatelné. Krajský soud podrobně zdůvodnil, proč odmítl žalobu stěžovatele a své rozhodnutí opřel o přílehlavá zákonná ustanovení i judikaturu. Stěžovatel ani nenamítá, v čem namítaný nedostatek odůvodnění spatřuje, resp. co mu v napadeném usnesení chybí. Za těchto okolností neshledal zdejší soud námitku nepřezkoumatelnosti důvodnou. Odůvodnění napadeného usnesení odpovídá zákonným i judikатурním požadavkům na jeho přezkoumatelnost (srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2011, čj. 5 As 72/2010 – 60, ze dne 17. 1. 2008 čj. 5 As 29/2007 – 64, ze dne 30. 11. 2007, čj. 4 Ads 21/2007 – 77, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004 – 73).

[9] Ve vztahu ke zbývajícím kasačním námitkám Nejvyšší správní soud uvádí, že jsou zcela obecné a na hranici přezkoumatelnosti. Obsahují pouze nesouhlas stěžovatele s rozhodnutím krajského soudu bez sdělení důvodů, na jejichž základě stěžovatel nezákonnost napadeného usnesení dovozuje. Nelze k nim proto přistoupit jinak, než konstatovat, že nijak právně relevantně nezpochybňují závěry krajského soudu (obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2007, čj. 8 Afs 152/2005 – 72). Stěžovatel přitom sám uznává, že krajský soud rozhodl formálně správně. Napadené usnesení je plně přezkoumatelné, obsahuje logické a vyčerpávající důvody pro odmítnutí žaloby stěžovatele.

[10] Skutečnost, že kontrolní protokol obsahuje pasáž, podle které dojde ke snížení výše dotace, nemá vliv na jeho přezkoumatelnost ve správním soudnictví. Totéž přitom platí i o rozhodnutí o námitkách proti uvedenému protokolu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2015, čj. 9 As 98/2015 – 32, nebo ze dne 12. 2. 2004, čj. 5 A 55/2001 – 68). Stěžovatel ani neuvedl, v čem spatřuje protiústavnost či přehnanou formálnost postupu krajského soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Kasační námitky uplatněné stěžovatelem nebyly Nejvyšším správním soudem s ohledem na výše uvedené shledány důvodnými a ani z přezkumu dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., který Nejvyšší správní soud provádí z úřední povinnosti, nevyplýval důvod pro zrušení napadeného usnesení krajského soudu. Je třeba zdůraznit, že soudy ve správním soudnictví, tj. krajský i Nejvyšší správní soud, neměly možnost přezkoumat meritorně správnost rozhodnutí žalovaného, a to vzhledem k velmi obecným a argumentačně chudým podáním vypracovaným zástupcem stěžovatele. Kasační stížnost proto byla v souladu s ustanovením § 110 odst. 1 s. ř. s. větou poslední zamítnuta.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud dle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Toto právo by svědčilo žalovanému, protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly

a jež by překročily rámec jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že ani žalovanému náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu